

Múzeum rövid útmutatója

A miénk egy független múzeum, amelyet 1922-ben alapítottak. Egy korábbi bankban található, amely Fort William egyik legrégebbi épülete. Itt található a Nyugat-Felföld történelme, a régészettől egészen a 20. századig. Itt különösen büszkék vagyunk a jakobita felkelésről szóló, országos jelentőségű gyűjteményünkre.

Két emeleten van összesen nyolc meglátogatható szobánk. Csak kövesse a számozott táblákat.

Az állami finanszírozás a működési költségeink kevesebb mint 20%-át fedezi. A többit illetően a önhöz hasonló látogatók kedvességére támaszkodunk. Ha tetszik a mai látogatás, kérjük fontolja meg az adományozást

1. szoba - A Kommandósok

A második világháború alatt, a kommandósok nehéz és veszélyes küldetéseket hajtottak végre. Ez a képzés az Achnacarry kastélyban zajlott, 12 mérföldre Fort Williamtól. Tanuljon meg többet az új, kommandós történeti kiállításokban.

2. szoba - A Kormányzó Szobája

Az erőd, amelyről a város nevét kapta, 1690-ben épült, és az új királyról, Orániai Vilmosról nevezték el. Története szorosan összefügg a jakobita felkeléssel, amelyről az emeleten több információ van. A kormányzó volt az erőd parancsnoka, és ezt a burkolatot a szobájából hozták ide. Maga az erőd a 12. században használaton kívül esett, és lebontották hogy helyet adjon a vasútnak, bár néhány fala még mindig látható.

A kiállított tárgyak között található a Clanranald üllő, egy 14. századi üllő, amelyről úgy gondolják, hogy a Ranald klán főnöke volt, és valószínűleg arcpáncélok készítésére használták. Megvan továbbá a helyi bíróság nyírfa asztal, amelyen 1948-ig bűnözőket vertek; a falon pedig a régi erőd térképe található.

2. szoba folyosó - Inverlochy, Fort William, és a Glencoe-i mészárlás

A középkori Inverlochy vár romjai ma is láthatók. Itt zajlott le 1645-ben egy híres csata a polgárháború idején a vallásszabadságot akaró szövetségesek és I. Károly király hívei között. A királpárti Montrose márki hívei legyőzték Argyll hercegének nagyobb csapatait.

A protestáns Vilmos és Mária 1688-ban a katolikus VII. Jakab királyt váltotta Skócia és Anglia trónján. Jakab királyt továbbra is erősen támogatták a Felvidéken, így Vilmos és Mária hűségesküt követelt a felvidéki főnököktől. Maclan, a Glencoe-i Macdonalds főnöke késve tette le az esküt, és úgy döntöttek, hogy megbüntetik, hogy példát mutasson másoknak. Fort William kormányzója csapatokat küldött Glencoe-ba. Ott elfogadták a hagyományos felvidéki vendégszeretetet, és két hétig barátságosan éltek gyanútlan „házigazdáikkal”. De 1692. február 13-án, kora reggel és hóvihárban a csapatok lemészárolták Maclant és klánjának 35 tagját. A Glencoe-i mészárlás továbbra is hírhedt, mint a vendégszeretettel és a bizalommal való visszaélés legfőbb példája.

Itt található faksimile leveleket a glencoe-i mészárlásról. Található a James Graham, Montrose márki sisakjára is. E mellett a Lochaber fejsze példái láthatók, egy ősi fegyver, amely Fort William városának címerében található.

A falon vannak festmények Fort William és Fort Augustus-rol. Fort Augustus a Loch Ness-tó déli végén épült az 1715-ös jakobita felkelést követően, az erődök láncolatát pedig a Great Glen felé az Inverness melletti Fort George fejezte be.

3. szoba - Természetrájk és Geológia

Skócia vadon élő állatok közé tartoznak a Nagy-Britanniában előforduló legnagyobb madarak és emlősök. Itt szép példánk vannak a taxidermiára, többnyire a viktoriánus időszakból; különös tekintettel az arany sasra.

Ben Nevis-t és Glencoe-t vulkánok formálták, Glen Roy híres „párhuzamos utait” pedig az utolsó jégkorszak után visszahúzódó gleccserek hagyták el. A Great Glen, amely Fort Williamtól északkeletre vezet Invernessbe, vulkánok és későbbi gleccserek kombinációjából jött létre. Ez egy természetes útvonal az egész országban, és a 19. század elején Thomas Telford nagy mérnök összekapcsolta négy tóját csatornaszakaszokkal, hogy átmenő útvonalat alakítson ki a hajók számára, elkerülve a veszélyes útvonalat Skócia északi részén.

A túlsó falon a távoli St Kilda szigetecsoport fényképeiből készült kiállítás található, amely az utolsó szigetlakók saját kérésére, 1930-ban történt evakuálása óta lakatlan volt (lásd még a „St Kilda postahajót” a 8-as szobában). Sok más kiállítási tárgy mellett figyelje meg a

Ballachulish-i palát, ahol egykor nagy kőbányák voltak, és egy vadkecske fejét, egy állat, amelyet még mindig látni lehet Lochaber távolabbi részein.

4. szoba - Régészet

A Nyugat-Felföldön nagyon régóta élnek emberek: Rum szigetén körülbelül 8500 évvel ezelőtt éltek először. A 4-es szoba számos régészeti leletet tartalmaz. A teremben a 20. századi hegyi mentés fejlődését bemutató kiállítás is található.

A kiállítási tárgyak között a 3-as teremhez legközelebb eső tokban érméket és egyéb tárgyakat találhat egy spanyol Armada-galleon roncsából, amely Tobermory-öbölben süllyedt el, a Mull-szigeten, miközben az 1588-as vereség után az angol flotta elől próbált menekülni. Nézzon fel, és látni lehet az egyetlen fa deszkából készült csónak maradványait. A vályúval és egy bőrcipővel együtt egy crannog helyén találták meg, egy mesterséges szigeten egy tóban, amelyről a 3-as szobában vannak fényképek.

Korábbi datálásból származik az Acharacle melletti Tioram kastélyban talált, állatfej formájú függőgyűrűs pikt bronz tál pereme, valamint néhány arany karkötő ugyanebben a tokban. Ezek ír karkötők a késő bronzkorból vannak. 1871-ben találta meg egy fiatal kertész, akinek álma volt egy elásott kincsről.

Most menjen felfelé a lépcsőn, miközben elhalad a híres Appin-gyilkosság 1752-es vitrinje mellett, amely Robert Louis Stevenson „Elrabolva” című könyvben szerepel. Továbbra is -

5. szoba – Jelmezek

A skótok először a 16. században kezdték el viselni a tartánt. A ruhákat növényi festékekből színezték, így a tartánok inkább a körzetekre jellemzőek, nem pedig a klánokra. A klánosokat a kalapjukban lévő növényi jelvények különböztették meg a csatában, a klán tartánokat pedig csak jóval később vették fel.

A kilt a 18. században került bevezetésre; előtte a férfiak viselték a nagyobb plédet, amelyet éjszaka takaróként is használtak. Van egy példánk, aki „*feileadh mor*”-t visel, más néven „nagy plédet”.

A Tartant az 1745-ös felkelés után betiltották, de a 19. században egyre nőtt a romantikus érdeklődés minden felvidéki dolog iránt, amelyet részben Sir Walter Scott regényei váltottak ki. IV. György király 1822-ben Skóciába látogatott, és a század végén Viktória királynő megszerezte felvidéki otthonát Balmoralban. Itt találja meg a felföldi dísz tárgyak teljes készletét, amelyet szolgájának, John Brownnak adott: kapcsolatuk az 1997-es „Mrs Brown” című film témája volt.

Most menjen tovább az emeleti folyosón a 6-os szobába. Az itt található kiállítások a jakobita felkelések történetét mesélik el.

A Jakobiták

(a 6-os szobában található családfa segít tisztázni a kapcsolatokat)

A 17. század közepének polgárháborúi után II. Károly király 1660-ban visszahelyezték Skócia és Anglia trónjára. Megtartotta a protestáns hitet, de amikor meghalt, katolikus öccse került a trónra VII. Jakab néven. Angliában sokan elégedetlenek voltak Jakab vallásával, és 1688-ban felajánlották a trónt a protestáns Orániai Vilmosnak és feleségének, Máriának, Jakab lányának. James Franciaországba menekült. De még mindig voltak támogatói – a latin Jakab után jakobitáknak nevezték őket –, akik elhatározták, hogy segítenek visszaállítani őt és később leszármazottait a trónra.

VII. Jakab, fia, VIII. Jakab és unokája, Charles Edward Stuart időszakos támogatást kapott más európai hatalmaktól, különösen Franciaországtól az Angliával folytatott szélesebb körű konfliktusaik részeként. Az 1689-es kezdeti felemelkedés után a másodikat Mária 1702 óta uralkodó húgának 1714-ben bekövetkezett halála váltotta ki. Nem voltak túlélő gyermekei, és a protestáns trónöröklést biztosító angol berendezkedés a hannoveri I. Györgyöt hívta meg új királynak. Ez váltotta ki a sikertelen 1715-ös felkelést.

Charles Edward Stuart – Bonnie Prince Charlie – vezette a végső emelkedést 1745-ben. Karizmatikus volt, de nem volt nagy vezető. Miután nem sikerült hatékony francia támogatást szereznie, 1745 nyarán szinte egyedül érkezett a Nyugat-Felföldre. A felvidéki főnökök, bár kezdetben vonakodtak, végül beleegyeztek, hogy támogassák őt egy felkelésben, és 1200 fős hadseregük augusztus 19-én Glenfinnannál gyűlt össze. Elindultak dél felé, és menet közben támogatást gyűjtöttek.

Kezdetben nagy sikert arattak, bevették Edinburgh-t, majd London felé vették az irányt. De a dezertálások, a pénzhiány, az angol támogatás hiánya és végül a tisztek közötti viták aláásták őket. Derbynél visszafordultak és Skóciába vonultak vissza. 1746. április 16-án szörnyű végső vereséget szenvedtek az Inverness melletti Cullodenben. A kormánycsapatok parancsnoka, Cumberland hercege nem kegyelmezett a győzelemben, és kiérdemelte a „Mészáros” nevet. Károly herceg a Felvidéken menekült szeptemberig, amikor Franciaországba szökött.

Az 5-ös szoba melletti lépcsőn van egy festmény a glenfinnani emlékműről, amely azoknak a klánoknak állít emléket, akik támogatták a jakobita ügyet. Van egy térkép Lochielnek, a Cameron klán főnökének elkobzott birtokairól is, akinek a herceg támogatása meghatározó volt. Culloden után száműzetésbe vonult, és birtokait elkobozták.

A folyosón Flora Macdonald és „Betty Burke” portréi láthatók. Flora segítette a szökésben lévő hercegnek megszökni azzal, hogy cselédjének, „Betty Burke”-nek álcázta. Flórát később rövid időre bebörtönözték a Londoni Towerbe, de hőstettei tartós hírnevet szereztek neki.

6. szoba – A Jakobiták

Ez a szoba sok olyan tárgyat tartalmaz, amely Bonnie Prince Charlie-hoz kötődik. A leghíresebb a herceg „titkos portréja”. Ez egy anamorf festmény, amelyen az elmosódott kép a táblán helyesen jelenik meg, amikor az acél felületén tükröződik. A herceg támogatói az 1745-ös felkelés után használták folyamatos hűségük bizonyítására.

Többek között megtalálható Charles Edward herceg 1745 szeptemberében Edinburgh-i bálján használt legyező, VIII. Jakab és Clementina Sobieska házasságának és Charles Edward Stuart születésének emlékére szolgáló medálok, valamint jakobita szimbólumokkal gravírozott borospoharak. A poharakon a rózsza VIII. Jakabot szimbolizálja, a két bimbó pedig fiait, Charles Edwardot és Henry Benedeket. Henrik bíboros lett, és testvére halála után lemondott trónigényéről.

Ugyanabban a kirakatban mint a titkos portré, a herceg halotti maszkja található. 52 évesen a házassága boldogtalan és gyermektelen volt, bár volt egy házasságon kívül született lánya, Charlotte. 1788. január 31-én halt meg Olaszországban, és Canova szobrászművész emlékműve áll a római Szent Péter-templomban.

A 6-os terem végében időszaki kiállítások láthatók. Továbbra is:

7. szoba - A Felvidéki élet

Ebben a szobában sok olyan tárgyat talál, amely a hétköznapi felvidéki emberek mindennapi életéhez kapcsolódik. A 18. századig a klánok egymásra épülő közösségek voltak, amelyekben a törzsfőnök egy kiterjedt „családot” tartott fenn, amelynek férfi tagjai cserébe támogatták őt a háborúban. Az 1745-ös felkelés után ez a klánrendszer felbomlott.

A klánfőnökök inkább földesurakká váltak délen, készpénzbevételük maximalizálására törekedve. Az embereket kitelepítették a legjobb földről, amelyet átadtak az új juhfarmoknak. Néhányukat a szegényebb vidékre költöztették; sokakat kilakoltattak, és nagy számban emigráltak, legtöbbször az USA-ba, Kanadába, Ausztráliába és Új-Zélandra. A 19. században sok helj elnéptelenedett.

A hárfa (gaelül clarsach) és a duda hagyományos hangszerek. Szintén hagyományos a quaich, egy kétnyeles ivópohár. Az edényt whisky illegális lepárlására használták. Jegyezze meg a felvidéki karaktereket és foglalkozásokat képviselő babákat is.

Most menjen lefelé a központi lépcsőn, és forduljon jobbra –

8. szoba - Katonai, Közlekedési, és Műszaki Történelem

A Jakobita felkelesek után, A jakobita felemelkedés után a fevidékiek távolabbra keresték a munkát. Sokan bevonultak a hadseregbe, és a felvidéki ezredek azóta is jeles szolgálatot teljesítenek. Mások új foglalkozásokban dolgoztak, például utakat, később vasutakat építettek. A 20. században sokan dolgoztak az új alumíniumiparban.

Az itt bemutatott katonai felszerelések között több a napóleoni háborúk idején felnevelkedett helyi ezredekhez tartozik. A tok mellett található a Caledonian-Canal 1822-ben elkészült építéskor használt földmérő szint. Az ezüst ásó a szertartások alkalmával a West Highland és Fort Augustus vasúti munkálatok megkezdését jelöli

A „St Kilda Mailboat” figyelemre méltó találmány volt. Ezeknek a távoli szigeteknek nem volt rendszeres kapcsolatuk az ország többi részével. A leleményes helyiek úszókra erősített dobozokba zárták leveleiket, és kedvező árapály esetén a tengerbe rakták, abban a reményben, hogy Lewis strandjain mossák.

Alumíniumlapunk súlya 545 kg. Az alumínium előállítása nagy mennyiségű energiát igényel, és bár a nyersanyag, a bauxit elsősorban a trópusi országokban található, a Felvidék ideális helyszínt biztosít az olcsó vízenergia előállításához. A Kinlochleven-i gyár 1904-ben, a második pedig húsz évvel később Fort Williamben épült.

Ezzel véget is ér a látogatás, de ne felejtse el megnézni ajándékboltunkat. Felvidékről szóló könyvek széles választéka található, Jakobit üvegárukkal és sok egyéb ajándékkal együtt.

Reméljük, hogy jól érezte magát a látogatása során – kérjük, az útmutatót rakják vissza látogatás vegezstevel.